

Utorok 33. týždňa

Lk 19,1-10

Otvoriť svoje srdce

Byť slovom a skutkami odrazom nezištnej lásky pre druhých

Čo pre Vás znamenajú slová: „Je mi ľúto?“ Pre mnohých ľudí je to len fráza a rýchly spôsob, ako sa preniesť ponad neprijemnú situáciu či urovnať konflikt. Avšak Ježiš určite nemyslel takto svoju výzvu na pokánie! Pokánie je viac než neprijemný pocit z toho, čo sme urobili. Pokánie zahŕňa aj pevné rozhodnutie už viac sa neprikloniť k hriechu. Je to radikálny odklon od hriešnej cesty k novej ceste, na ktorú nás volá Boh. Pokánie sa tiež týka obnovy spravodlivosti tým, že napravíme, čo sme pokazili. Pokánie je revolučnou zmenou, akú môžeme vidieť na bohatom mýtnikovi Zachejovi (*porov. Lk 19, 1-2*).

Vyberači daní ako Zachej si často plnili svoje vlastné vrecká podvádzaním druhých, za čo nimi Židia vo všeobecnosti pohŕdali. Nie div, že Zachej bol prekvapený, keď sa na neho Ježiš pozrel s láskou a odpustením. Zachej chcel Ježiša len na okamih vidieť, nečakal takú osobitnú pozornosť. A pravdepodobne už vôbec neočakával, že bude môcť až tak nahliadnuť do Božieho milosrdenstva, ktoré premieňa životy. A keď už raz spoznal túto udivujúcu, nezaslúženú lásku, primerane na ňu odpovedal. Polovicu majetku sľúbil rozdať chudobným a nahradiť všetko, čo získal neprávom, a to „štvornásobne“ každému, koho oklamal (*porov. Lk 19,8*).

Príbeh o Zachejovi nás vyzýva otvoriť svoje srdce Božej láske a následne prejavovať túto lásku svojím životom. Vyzýva nás, aby sme sa nezastavili len pri ospravedlňovaní, ak niekoho zraníme. A to si vyžaduje pevné odhodlanie k zmene. Znamená to učiť sa, ako prejavovať nevšednú Božiu lásku k osobe, ktorú sme zranili. Znamená to obnoviť spravodlivosť, ak sme sa dopustili bezprávia, obnoviť súcit, ak sme boli bezcitní a obnoviť pokoj, ak sme spôsobili nepokoj a nedorozumenie. Samozrejme takéto pokánie nie je vždy ľahké. Trvá to istý čas, kým sa to naučíme. Ale čím viac budeme stretávať Božie milosrdenstvo, tým viac ho dokážeme prejavovať aj iným.

Amen.